

Johannes Uppenbarelse

I Kapitlet

Johannes hälsar församlingarna. Kristus uppenbarar sig för Johannes och befäller honom att skriva vad han har sett.

Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa för sina tjänare vad som snart måste ske. Han har gjort det känt och sänt det genom sin ängel till sin tjänare Johannes,

2. som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han har sett.

3. Salig är den som läser och saliga är de som hör profetians ord och som håller fast vid det som är skrivet där. Ty tiden är nära. Rom. 13:11. 1 Petr. 4:7.

Jak. 5:8. Upp. 2:10, 22:7.

4. Johannes till de sju församlingarna i Asien. Nåd vare med er och frid från honom som är och som var och som skall komma och från de sju andar som är inför hans tron,

2 Mos. 3:14. Upp. 3:1, 5:6, 11:17, 16:5.

5. och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar. Han som älskat oss och renat oss från våra synder med sitt blod,

Apk. 20:28. 1 Kor. 15:20. Hebr. 9:12-14.

1 Joh. 1:7-9. Upp. 3:14, 5:9, 17:14.

6. och gjort oss till kungar och präster åt Gud och sin Fader. Honom till-

hör äran och makten i evigheternas evigheter. Amen.

1 Petr. 2:5-9. Upp. 5:10, 20:6.

7. Titta, han kommer med skyarna och varje öga skall se honom, också de som har genomborrat honom och alla jordens stammar skall jämra sig över honom. Ja, Amen.

Jes. 3:13-14. Dan. 7:13. Sak. 12:10.

Matt. 26:64. Joh. 19:37. 1 Thess. 1:10.

8. Jag är A och O*, begynnelsen och änden, säger Herren, han som är, som var och som skall komma, den Allsmäktige.

*A och O dvs Alfa och Omega, som är den första och den sista bokstaven i det grekiska alfabetet. Jes. 41:4, 48:12. Upp. 21:6.

9. Jag, Johannes, er broder, som har del med er i bedrövelsen och i riket och i Jesu Kristi tålmod, var på den ö som heter Patmos för Guds ords skull och för Jesu Kristi vittnesbörds skull.

Rom. 8:17. Fil. 1:7. 2 Tim. 1:8-12.

10. Jag var i Anden på Herrens dag* och jag hörde bakom mig en stark röst, så som av en basun,

*KXII: en Söndag. Upp. 4:2.

11. som sade: Jag är A och O, den förste och den siste. Skriv ner i en bokrulle vad du ser, och sänd den till de församlingar, som är i Asien: till Efesus, Smyrna, Pergamus, Tyatira, Sardes, Filadelfia och till Laodicea.

Upp. 1:8, 22:13.

12. Jag vände mig om för att se röst-

en som talade med mig. Och när jag vände mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar

13. och mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna en, som var lik Människosonen, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte.

Hes. 1:28. Dan. 7:13. Upp. 1:1, 14:14.

14. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och hans ögon var som lågande eld. Dan. 7:9. Upp. 19:12.

15. Hans fötter var så som skinande malm, som glöder i ugnen, och hans röst var som dånet av stora vatten.

16. I sin högra hand hade han sju stjärnor och från hans mun gick ett skarpt tveggat svärd ut, och hans ansikte var såsom solen när den skiner i sin kraft. Jes. 49:2. Ef. 6:17.

Hebr. 4:12. Upp. 2:12-16, 3:1, 19:15-21.

17. Och då jag såg honom föll jag ner för hans fötter som om jag hade varit död. Men han lade sin högra hand på mig, och sade till mig: Var inte förskräckt! Jag är den förste och den siste

Jes. 44:6. Dan. 8:18, 10:10.

18. och den som lever. Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter. Amen. Och jag har nycklarna till dödsriket* och döden.

*KXII: helvetet. Job 12:14.

Ps. 68:21. Rom. 6:9. Upp. 3:7, 20:1.

19. Så skriv nu vad du har sett, vad som nu är och vad som skall ske efter detta.

20. Detta är hemligheten med de sju stjärnorna, som du har sett i min högra hand, och de sju gyllene ljusstakarna: De sju stjärnorna är de sju församlingarnas änglar, och de sju ljusstakarna som du har sett, är de sju församlingarna. Mal. 2:7.

2 Kapitlet

Breven till församlingarnas änglar i Efesus, Smyrna, Pergamus och Tyatira.

Skriv till församlingens ängel i Efesus: Detta säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som vandrar mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna: Upp. 1:13f.

2. Jag vet om dina gärningar och ditt arbete och ditt tålmod och att du inte kan fördra dem som är onda. Du har provat dem som säger att de är apostlar men inte är det och har funnit dem vara lögnare.

3. Du har fördragit mycket och har tålmod och har arbetat för mitt namns skull och har inte tröttnat.

4. Men jag har det emot dig, att du har övergett din första kärlek.

5. Tänk därför på varifrån du har fallit och omvänd* dig och gör de första gärningarna, annars skall jag snart komma till dig och flytta din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder* dig. *KXII: gör bättring.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig.

6. Men detta har du att du hatar nikolaiternas gärningar, som jag också hatar.

7. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna. Åt den som segrar, skall jag ge att äta av livets träd som står i Guds paradis.

1 Mos. 2:9. Upp. 22:2.

8. Skriv till församlingens ängel i Smyrna: Detta säger den förste och den siste, han som var död och blev levande. Jes. 41:4, 44:6. Upp. 1:4f.

9. Jag vet om dina gärningar och din bedrövelse och din fattigdom, men du är rik, och jag vet om hädelsen från dem som säger sig vara judar, men

som inte är det, utan är en Satans synagoga.

Upp. 3:9.

10. Frukta inte för något av det som du skall lida. Se, djävulen skall kasta några av er i fängelse, för att ni skall sättas på prov och under tio dagar skall ni ha bedrövelse. Var trofast intill döden, så skall jag ge dig livets krona. 1 Kor. 9:25. 2 Tim. 2:5, 4:7-8. Jak. 1:12.

11. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna. Den som segrar skall inte skadas av den andra döden. Upp. 3:6f, 13:9, 20:14, 21:8.

12. Skriv till församlingens ängel i Pergamus: Detta säger han som har det skarpa tveeggade svärdet. Upp. 1:16.

13. Jag vet om dina gärningar och var du bor, där Satan har sin tron. Du håller fast vid mitt namn och har inte förnekat min tro, inte ens i de dagar då Antipas, mitt trogna vittne, blev dödad hos er, där Satan bor.

14. Men något har jag emot dig, ty du har där sådana som håller fast vid Balaams* lära, han som lärde Balak att lägga en snara för Israels barn, till att äta av det som var offrat åt avgudarna och bedriva otukt.

*Balaam är samma namn som Bileam.

4 Mos. 22:23-24, 25:1, 31:16.

15. Så har du också sådana, som håller fast vid nikolaiternas lära, som jag hatar.

16. Vänd om*! Annars skall jag snart komma till dig och strida mot dem med min muns svärd.

*KXII: gör bättring.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig.

Jes. 11:4, 49:2. Ef. 6:17. 2 Thess. 2:8.

Hebr. 4:12. Upp. 1:16, 19:15f.

17. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna. Den som segrar, honom vill jag ge att äta av det fördolda mannat, och jag skall

ge honom en vit sten* och på stenen* skrivet ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det.

*KXII: vittnesbörd.

Matt. 13:9. Upp. 3:12.

18. Skriv till församlingens ängel i Tyatira: Detta säger Guds Son, som har ögon såsom eldslågor, och vars fötter liknar skinande malm.

Upp. 1:14-15.

19. Jag vet om dina gärningar, din kärlek, din tjänst, din tro, ditt tålamod och att dina sista gärningar är fler än de första.

20. Men jag har några få saker emot dig: att du tillåter kvinnan Jesabel, som säger att hon är en profetissa, att undervisa och förföra mina tjänare till att bedriva otukt och att äta av det som var offrat åt avgudarna.

1 Kon. 16:31. 2 Kon. 9:7.

ApG. 15:20. 1 Kor. 10:19-20.

21. Och jag har gett henne tid för att hon skulle omvända* sig från sin otukt, men hon har inte omvänt* sig.

*KXII: bättra sig.

Alt. övers.: göra sinnesändring, ångra sig.

22. Se, jag skall lägga henne ner på sjukbädden och de som bedriver hor med henne skall komma i stor bedrövelse om de inte omvänder* sig från sina gärningar.

*KXII: bättrar sig.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångrar sig.

23. Hennes barn skall jag döda och alla församlingar skall veta, att jag är den som rannsakar hjärtan och njurar. Och jag skall ge var och en av er efter hans gärningar.

1 Sam. 16:7. Ps. 7:10, 62:13. Jer. 11:20, 17:10.

Matt. 16:27. Joh. 2:24-25. ApG. 1:24. Rom. 2:6, 14:12. 2 Kor. 5:10. Gal. 6:5.

24. Men till er säger jag och till de andra, som är i Tyatira, som inte har sådan lära och inte har lärt känna Satans djupheter, som de säger: Jag skall

inte lägga någon annan börda på er.
 25. Men håll fast vid det ni har, till dess jag kommer. Upp. 3:11.
 26. Och åt den som vinner seger och håller fast vid mina gärningar intill änden skall jag ge makt över hedningarna. Ps. 2:8. Upp. 3:21.
 27. och han skall styra dem med järnspira, och så som en krukma-kärl skall de bli krossade Ps. 2:9.
 28. så som också jag har fått av min Fader, och jag skall ge honom morgonstjärnan.
 29. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

3 Kapitlet

Breven till församlingarnas änglar i Sardes, Filadelfia och Laodicea. Kristus står vid dörren.

Skriv också till församlingens ängel i Sardes: Detta säger han, som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag vet om dina gärningar, att du har namnet att du lever, men du är död.

Upp. 1:16f, 2:1, 4:5, 5:6.

2. Var vaken och styrk de andra som är nära att dö. Ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför Gud.
 3. Kom därför ihåg vad du har hört och tagit emot och håll det och omvänd* dig. Om du inte håller dig vaken, så skall jag komma till dig så som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig.

*KXII: gör bättring.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig.

Matt. 24:42-43. Luk. 12:39-40.

1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 16:15.

4. Du har några få namn också i Sardes, som inte har befleckt sina kläder, och de skall vandra med mig i vita klä-

der, ty de är värdiga. Upp. 4:4, 6:11, 7:9f.
 5. Den som vinner seger skall bli klädd i vita kläder, och jag skall inte stryka hans namn ur livets bok, och jag skall bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar.

Ps. 69:29. Matt. 10:32. Luk. 12:8.

Fil. 4:3. Upp. 13:8.

6. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.
Upp. 2:7f.

7. Skriv också till församlingens ängel i Filadelfia: Detta säger den Helige, den Sannfärdige*, som har Davids nyckel, han som öppnar och ingen stänger, han som stänger och ingen öppnar. *verklig, äkta, sann.

Job 12:14. Jes. 22:22. Upp. 1:18.

8. Jag vet om dina gärningar. Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig som ingen kan stänga. Ty din kraft är liten, men du har hållit mitt ord och har inte förnekat mitt namn.

9. Se, jag vill överlämna åt dig några från Satans synagoga, av dem som säger sig vara judar och inte är det utan ljuger. Se, jag skall göra så att de kommer och faller ner inför dina fötter och de skall förstå, att jag har älskat dig. Upp. 2:9.

10. Eftersom du har hållit fast vid mitt tålmod's ord, skall jag också bevara dig från den prövningens stund, som skall komma över hela världen för att pröva dem som bor på jorden.

11. Se, jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona.

Upp. 1:3, 2:25, 22:7f.

12. Den som segrar, skall jag göra till en pelare i min Guds tempel och han skall inte mer gå ut därifrån. Jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem som kommer ner från

himlen från min Gud, och mitt nya namn.

Gal. 4:26. Hebr. 12:22. Upp. 21:2f, 22:4.

13. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

14. Skriv också till församlingens ängel i Laodicea: Detta säger Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, begynnelsen till Guds skapelse:

Ps. 89:29. Jes. 55:4. Kol. 1:15. Upp. 1:5.

15. Jag vet om dina gärningar. Du är varken kall eller varm. O, att du vore kall eller varm.

16. Men eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun.

17. Ty du säger: Jag är rik och har överflöd och behöver inget, och du vet inte att du är eländig, ömkansvärd, fattig, blind och naken. 1 Kor. 4:8.

18. Jag råder dig att du köper guld av mig, som är luttrat i eld, för att du skall bli rik, och vita kläder att kläda dig i, för att din nakenhets skam inte skall synas, och smörj dina ögon med ögonsalva, så att du kan se.

Upp. 7:13, 19:8, 16:15.

19. Alla dem jag älskar tillrättavisar och agar jag. Så var därför ivrig och omvänd* dig.

*KXII: gör bättring.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig.

Job 5:17. Ords. 3:11-12.

Hebr. 12:5-6. Jak. 1:12.

20. Se, jag står för dörren och klappar, om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

Höga V. 5:2. Joh. 14:21-23.

21. Den som vinner seger, honom skall jag låta sitta med mig på min tron, så som också jag har vunnit seger och sitter med min Fader på hans tron.

Matt. 19:28. Luk. 22:30.

1 Kor. 6:2. 2 Tim. 2:12. Upp. 2:26-27.

22. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

Upp. 2:17f.

4 Kapitlet

Guds tron i himlen. De tjugofyra äldste och de fyra varelserna.

Sedan såg jag, och se, en dörr var öppnad i himlen, och den röst, som jag först hade hört tala med mig som en basun, sade: Stig hit upp, och jag skall visa dig vad som måste ske härfter.

Upp. 1:10.

2. Genast kom jag i Anden, och se, en tron var framsatt i himlen och det satt en på tronen.

Hes. 1:26, 10:1. Upp. 1:10.

3. Han som satt på den var till utseendet som en jaspissten och karneol* och runt omkring tronen var en regnbåge, som såg ut som en smaragd.

*en rödaktig ädelsten.

4. Omkring tronen var tjugofyra andra troner, och på de tronerna satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och på deras huvuden var gyllene kronor.

5. Och från tronen utgick blixtar, åskdunder och röster, och framför tronen brann sju eldfacklor, vilka är de sju Guds andar.

Upp. 1:4, 3:1, 5:6.

6. Framför tronen var det ett glashav, likt kristall, och mitt för tronen och runt om tronen var fyra varels*, fulla med ögon både framtill och baktill.

*KXII: djur. Upp. 15:2.

7. Den första varelsen var likt ett lejon, och den andra varelsen likt en ung tjur, och den tredje varelsen hade ett ansikte såsom en människa, och den fjärde varelsen var lik en flygande örn.

8. De fyra varelserna hade vardera sex vingar runt omkring och de var innantill fulla med ögon. Och de hade ingen vila dag eller natt, och sade: Helig, Helig, Helig är Herren Gud, den Allsmåktige, han som var och som är och som skall komma.

Jes. 6:2-3. Upp. 16:5.

9. Och när dessa varelser prisar, ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheternas evigheter,

10. då faller de tjugofyra äldste ner inför honom, som sitter på tronen och tillber honom, som lever i evigheternas evigheter, och kastar sina kronor inför tronen och säger:

11. Herre, du är värdig att ta emot pris, ära och makt, ty du har skapat allt, och genom din vilja är de till och skapades de.

5 Kapitlet

Boken med de sju inseglerna.

Och jag såg i höger hand på honom som satt på tronen en bokrulle förseglad med sju insegel i vilken det var skrivet både på insidan och utsidan.

Hes. 2:9-10.

2. Och jag såg en mäktig ängel, som förkunnade med hög röst: Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess insegel?

3. Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna bokrullen eller se i den.

4. Och jag grät mycket, eftersom ingen blev funnen värdig till att öppna bokrullen och läsa den eller se i den.

5. Men en av de äldste sade till mig: Gråt inte. Se, lejonet av Juda stam,

Davids rot, har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju insegel.

1 Mos. 49:9-10. Jes. 11:1f.

Rom. 15:12. Upp. 22:16.

6. Och jag såg, och se, mitt för tronen och de fyra varelserna och mitt ibland de äldste stod ett lamm, som om det hade blivit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, som är de sju Guds andar, som är utsända över hela jorden.

Sak. 3:9, 4:10. Joh. 1:29f.

7. Och han kom och tog bokrullen ur hans högra hand, som satt på tronen.

8. Då han tog bokrullen, föll de fyra varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet. Var och en hade harpor och gyllene skålar fulla med rökelse, vilket är de heligas böner.

Ps. 141:2.

9. Och de sjöng en ny sång och sade: Du är värdig att ta bokrullen och öppna dess insegel, ty du blev slaktad och har återlöst oss åt Gud med ditt blod från alla stammar och tungomål och folk och folkslag*,

*KXII: hedningar.

Apk. 20:28. 1 Kor. 6:20, 7:23. Ef. 1:7.

Kol. 1:14. Hebr. 9:12, 10:10. 1 Petr. 1:18-19.

2 Petr. 2:1. 1 Joh. 1:7. Upp. 14:3.

10. och har gjort oss till kungar och präster åt vår Gud och vi skall regera på jorden.

2 Mos. 19:6. 1 Petr. 2:5f. Upp. 1:6, 20:6.

11. Och jag såg och hörde rösten av många änglar runt omkring tronen och varelserna och de äldste och deras antal var tio tusen gånger tio tusen och tusen gånger tusen.

12. De sade med hög röst: Lammet, som är slaktat är värdigt att ta emot makten och rikedom och visdom och styrka och ära och pris och lov.

13. Och allt skapat, som är i himlen och på jorden och under jorden och

på havet, och allt som är i dem hörde jag säga: Åt honom, som sitter på tronen och Lammet, vare lov och ära och pris och makt i evigheternas evigheter. Fil. 2:10.

14. Och de fyra varelserna sade: Amen, och de tjugofyra äldste föll ner och tillbad honom, som lever i evigheternas evigheter.

6 Kapitlet

De sex första inseglen bryts.

Och jag såg, att Lammet bröt ett av inseglen och jag hörde ett av de fyra varelserna säga med en röst som åskan: Kom och se.

2. Och jag såg, och se, en vit häst, och den som satt på den hade en båge, och åt honom gavs en krona, och han drog ut segrande och för att segra.

Upp. 19:11.

3. Och då han bröt det andra inseglet, hörde jag den andra varelsen säga: Kom och se.

4. Då kom en annan häst ut som var röd, och åt honom som satt på den blev det givet att ta bort friden från jorden, så att de skulle slå ihjäl varandra. Och åt honom blev ett stort svärd givet.

5. Och då han bröt det tredje inseglet, hörde jag den tredje varelsen säga: Kom och se. Och jag såg, och se, en svart häst, och den som satt på den hade en vågskål i sin hand.

6. Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra varelserna säga: Ett mått* vete för en denar**, och tre mått korn för en denar**, och oljan och vinet skall du inte skada.

*Ett mått vete beräknades vara vad en man behövde till mat för dagen.

**Motsvarar en dagslön för en arbetare.

Upp. 9:4.

7. Och då han bröt det fjärde inseglet, hörde jag den fjärde varelsens röst säga: Kom och se.

8. Och jag såg, och se, en blekgul häst. Och han som satt på den hette Döden och dödsriket* följde efter honom. Och åt dem gavs makt över fjärdedelen av jorden, till att döda med svärd och med hungersnöd och med död och genom vilddjuren på jorden.

*KXII: helvetet.

9. Och då han bröt det femte inseglet, såg jag under altaret deras själar, som hade blivit dödade för Guds ords skull och för det vittnesbörds skull som de hade.

Upp. 1:9, 20:4.

10. Och de ropade med hög röst och sade: Herre, du som är helig och sannfärdig, hur länge dröjer du med att döma och hämnas vårt blod på dem som bor på jorden?

11. Och åt var och en av dem gavs en vit fotsid klädnad, och de blev tillsagda att de skulle vila ännu en liten tid, till dess antalet hade blivit fullt av deras medtjänare och bröder, som skulle bli dödade liksom de själva. Upp. 3:5, 7:9f.

12. Och jag såg att han bröt det sjätte inseglet, och se, då blev det en stor jordbävning, och solen blev svart som en sorgdräkt*, och månen blev som blod.

*Alt. övers.: säck av hår.

Joel 2:10f, 3:15. Matt. 24:29. Apg. 2:20.

13. Och himlens stjärnor föll ner till jorden, som när ett fikonsträd faller sina omogna fikon, när det skakas av en stark vind.

14. Och himlen försvann som när en bokrulle rullas ihop och alla berg och öar flyttades från sin plats.

Ps. 102:27. Jes. 34:4.

15. Och kungarna på jorden och stormännen och de rika och härförarna och de mäktiga, och alla slavar och alla fria gömde sig i hålor och i bergsklyftor,

Jes. 2:19.

16. och sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte, som sitter på tronen och för Lammets vrede.

Hos. 10:8. Luk. 23:30. Upp. 9:6.

17. Ty hans vredes stora dag har kommit och vem kan då bestå?

7 Kapitel

Guds tjänare tecknas med insegel. Den stora skarans lovsång.

Sedan såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla fast jordens fyra vindar, för att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller på något träd.

2. Och jag såg en annan ängel som steg upp från solens uppgång. Han hade den levande Gudens insegel och ropade med hög röst till de fyra änglar, åt vilka det var givet att skada jorden och havet.

3. Och sade: Gör inte jorden skada, eller havet eller träden, förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.

Hes. 9:4. Upp. 9:4.

4. Och jag hörde talet av dem som var märkta, ethundrafyrtiofyra tusen märkta av alla Israels barns stammar.

Upp. 14:1.

5. Av Juda stam tolv tusen märkta, av Rubens stam tolv tusen märkta, av Gads stam tolv tusen märkta,

6. av Asers stam tolv tusen märkta, av Naftali stam tolv tusen märkta, av Manasse stam tolv tusen märkta,

7. av Simeons stam tolv tusen märkta, av Levi stam tolv tusen märkta, av Isaskars stam tolv tusen märkta,

8. av Sebulons stam tolv tusen märkta, av Josefs stam tolv tusen märkta, av Benjamins stam tolv tusen märkta med sigill.

9. Sedan såg jag en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag* och stammar och länder och språk, stå inför tronen och inför Lammet, klädda i vita fotsida kläder och med palmer i sina händer.

*KXII: hedningar. Upp. 3:5f, 6:11.

10. De ropade med hög röst och sade: Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen och Lammet.

11. Alla änglar stod omkring tronen och de äldste och de fyra varelserna, och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud,

12. och sade: Amen. Lovet och prisset, visheten och tacksägelsen, äran, makten och starkheten tillhör vår Gud i evigheternas evigheter. Amen.

13. En av de äldste tog till orda och sade till mig: Vilka är dessa som är klädda i de vita fotsida kläderna? Och varifrån har de kommit?

14. Jag svarade honom: Herre, du vet det. Och han sade till mig: Dessa är de som kommer ur den stora bedrövelsen, och som har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.

Hebr. 9:14. 1 Joh. 1:7. Upp. 1:5.

15. Därför är de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel* över dem.

*täkt. Ps. 121:6. Jes. 4:5-6.

16. De skall inte mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon hetta falla på dem.

Jes. 49:10.

17. Ty Lammet som står mitt för tro-

nen, skall vara deras herde* och leda dem till levande vattenkällor och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon.

*KXII: regera.

Ps. 23:1-2. Jes. 25:8. Upp. 21:4.

8 Kapitlet

Det sjunde inseglet bryts. Johannes ser sju änglar med sina basuner. De fyra första basunerna.

Och då det bröt det sjunde inseglet, blev det tyst i himlen omkring en halv timme.

2. Och jag såg de sju änglar som står inför Gud och åt dem gavs sju basuner.

3. Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret, och han hade ett gyllene rökelsekar, och åt honom gavs mycket rökelse, för att han skulle lägga det till alla de heligas böner på det gyllene altaret inför tronen. Upp. 5:8.

4. Och röken från rökelsen med de heligas böner steg från ängelns hand upp inför Gud.

Ps. 141:2.

5. Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade ner den på jorden. Och det blev åska, donder, blixtar och jordbävning.

6. Och de sju änglarna med de sju basunerna gjorde sig redo till att blåsa i dem.

7. Och den förste ängeln blåste i sin basun, då kom hagel och eld, blandat med blod, och det blev kastat ner på jorden, och tredjedelen av träden brändes upp, och allt grönt gräs brändes upp.

8. Och den andre ängeln blåste i sin

basun, och något som liknade ett stort brinnande berg blev kastat i havet, och tredjedelen av havet blev blod.

9. Och tredjedelen av de skapade varelserna, som var i havet och som hade liv, dog, och tredjedelen av skeppen gick under.

10. Och den tredje ängeln blåste i sin basun, då föll från himlen en stor stjärna, brinnande som en fackla, och den föll ner i tredjedelen av floderna och vattenkällorna.

11. Och stjärnans namn kallas Malört och tredjedelen av vattnet förvandlades till malört och många människor dog av vattnet, som hade blivit bittert.

12. Och den fjärde ängeln blåste i sin basun. Då träffades tredjedelen av solen och tredjedelen av månen och tredjedelen av stjärnorna, så att tredjedelen av dem förmörkades, och en tredjedel av dagen miste sitt ljus, och natten likaså.

13. Och jag såg och hörde en ängel, som flög fram mitt på himlen, säga med hög röst: Ve, ve, ve över dem som bor på jorden, för de återstående basunstötarna från de tre änglar som skall till att blåsa i sina basuner. Upp. 9:11.

9 Kapitlet

Femte och sjätte basunen.

Och den femte ängeln blåste i sin basun. Och jag såg en stjärna, som hade fallit från himlen ner på jorden. Åt honom gavs nyckeln till avgrundens brunn.

2. Och han öppnade avgrundens brunn, och en rök steg upp från brun-

nen som från en stor ugn och solen och luften förmörkades av brunnens rök.

3. Ur röken kom det ut gräshoppor på jorden och åt dem gavs makt, så som skorpionerna på jorden har makt.

4. Och det blev sagt till dem att de inte skulle skada gräset på jorden, inte heller något grönt, inte heller något träd, utan endast de människor som inte hade Guds insegel på sina pannor.

Hes. 9:4. Upp. 7:3.

5. Och åt dem blev givet, att de inte skulle döda dem, utan att de skulle plåga dem i fem månader. Och deras plåga var som plågan av en skorpion när den stinger en människa.

6. I de dagarna skall människorna söka döden men inte finna den och de skall önska att få dö, men döden skall fly ifrån dem.

Jes. 2:19. Jer. 8:3.

Hos. 10:8. Luk. 23:30. Upp. 6:16.

7. Gräshopporerna var till utseendet lik hästar, beredda till strid och på sina huvuden hade de något som liknade kronor av guld, och deras ansikten var så som människors ansikten.

2 Mos. 10:4.

8. De hade hår som kvinnohår och deras tänder var såsom lejons.

9. De hade pansar så som pansar av järn och ljudet av deras vingar var som ljudet av vagnar med många hästar som löper till strid.

10. De hade stjärtar som skorpioner och gaddar i deras stjärtar, och deras makt var att plåga människorna i fem månader.

11. De hade en kung över sig, avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon, och som på grekiska har namnet Apollyon*.

*Namnet betyder fördärvaren.

12. Ett ve är till ända och se, det kommer ytterligare två andra ve efter detta.

Upp. 8:13.

13. Och den sjätte ängeln blåste i sin basun och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret, som är inför Gud,

14. säga till den sjätte ängeln, som hade basunen: Lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Euftrat.

15. Och de fyra änglarna blev lösta, vilka för den timmen, den dagen, den månaden och det året var beredda till att döda tredjedelen av människorna.

16. Och antalet av ryttarhärarna var två gånger tiotusen gånger tiotusen, jag hörde deras antal.

Ps. 68:18. Dan. 7:10.

17. Och så här såg jag hästarna, och de som satt på dem i synen. De hade eldröda, mörkblå* och svavelgula pansar. Hästarnas huvuden var så som lejons huvuden och ur deras munnar kom eld och rök och svavel. *KXII: gula.

18. Av dessa tre plågor dödades tredjedelen av människorna, av elden och röken och svavlet, som kom ur deras munnar.

19. Ty deras makt låg i deras mun och i deras svansar, ty deras svansar var lika ormar, och de hade huvuden, och med dem gjorde de skada.

20. Men de övriga människorna, som inte hade blivit dödade av dessa plågor, omvände* sig inte från sina händers verk, så att de upphörde att tillbe onda andar** och avgudar av guld, silver, koppar, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå.

*KXII: bättrade. Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade. **djävulskap.

21. De omvände* sig inte från sitt mördande eller från sina trolldoms-

konster, eller från sin otukt eller från sina stölder.

*KXII: gjorde inte bot.

Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade.

10 Kapitlet

Johannes ser en ängel med regnbågen på sitt huvud och en bok i handen stå på havet och jorden.

Och jag såg en annan mäktig ängel komma ner från himlen klädd i en sky och en regnbåge över sitt huvud. Hans ansikte var som solen och hans fötter som eldpelare.

Upp. 1:14-15.

2. Han hade en liten öppen bok i sin hand, och han satte sin högra fot på havet och den vänstra på jorden,

3. och han ropade med hög röst, som när ett lejon ryter. Då han ropade, talade de sju åskdundren med sina röster.

4. Och då de sju åskdundren hade talat, skulle jag just skriva. Men då hörde jag en röst från himlen säga till mig: Försegla vad de sju åskdundren har talat, och skriv det inte.

Dan. 8:26.

5. Och ängeln, som jag såg stå på havet och på jorden, lyfte sin hand upp mot himlen

Dan. 12:7.

6. och svor vid honom, som lever i evigheternas evigheter, och som har skapat himlen och vad som finns i den, och jorden och vad som finns på den, och havet och vad som finns i det, att ingen tid skall vara mer,

7. utan i de dagar, då den sjunde ängels röst hörs, när han skall blåsa i basunen, då skall Guds hemlighet vara fullbordad, som han har förkunnat för sina tjänare profeterna.

Upp. 11:15.

8. Och den röst som jag hade hört från himlen talade åter till mig och sade: Gå och ta den lilla boken som är öppnad ur handen på den ängel som står på havet och på jorden.

9. Då gick jag till ängeln och sade till honom: Ge mig den lilla boken. Och han sade till mig: Ta, och ät upp den, den skall vara bitter i din buk, men i din mun skall den vara söt som honung.

Hes. 3:1-3.

10. Och jag tog den lilla boken ur ängels hand och åt upp den, och den var i min mun söt som honung, men då jag hade ätit upp den, gav den bitter smärta i min buk.

11. Då sade han till mig: Du måste åter profetera över många folk och folkslag* och tungomål och kungar.

*KXII: hedningar.

11 Kapitlet

Guds tempel mäts. De två vittnena profeterar, dödas och står upp. Den sjunde basunen.

Och ett rör likt en stav gavs åt mig, och mig blev sagt: Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne.

Hes. 40f.

2. Men utelämnat* templets inre** förgård och mät den inte, för den är given åt hedningarna, och de skall förtrampa den heliga staden i fyrtyrtvå månader.

*KXII: kasta ut.

**I en del grek. handskrifter står det: yttre.

Upp. 13:5.

3. Och jag skall låta mina två vittnen profetera under ett tusen tvåhundra-sextio dagar, klädda i säckar. Upp. 12:6.

4. Dessa är de två olivträd och de två ljusstakar som står inför jordens Gud.

Sak. 4:2f.

5. Och om någon vill skada dem så

kommer det eld ur deras mun och förtär deras fiender. Och om någon vill göra dem ont, så måste han dödas på det sättet.

6. Dessa har makt att tillsluta himlen, så att inget regn faller under de dagar de profeterar, och de har makt över vattnen, att förvandla dem till blod, och att slå jorden med alla slags plågor, så ofta de vill.

2 Mos. 7f. 1 Kon. 17:1.

7. När de har avslutat sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som stiger upp ur avgrunden, föra krig mot dem, besegra dem och döda dem.

Dan. 7:21. Upp. 13:1f, 17:8.

8. Deras kroppar skall bli liggande på gatan i den stora staden som andligt talat heter Sodom och Egypten, där också vår Herre blev korsfäst. Jes. 1:9f.

9. Och folken, stammarna, tungomålen och folkslagen* skall se deras döda kroppar i tre dagar och en halv, och de skall inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar.

*KXII: hedningarna.

10. Och de som bor på jorden skall fröjda sig över dem och skall glädjas och sända varandra gåvor, ty dessa två profeter plågade dem som bor på jorden.

11. Men efter de tre och en halv dagarna kom en livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter, och en stor förskräckelse föll över dem som såg dem.

12. Och de hörde en hög röst från himlen säga till dem: Stig hit upp. Och de steg upp i himlen i skyn och deras fiender såg dem.

13. Och i samma stund blev det en stor jordbävning, och tiondelen av staden störtade samman. Och genom jordbävningen blev sju tusen männis-

kor dödade, och de andra blev förskräckta och gav pris åt himlens Gud. 14. Det andra ve är till ända, och se, det tredje ve kommer snart.

Upp. 8:13, 9:12, 15:1.

15. Den sjunde ängeln blåste i sin basun, och då hördes i himlen höga röster, som sade: Denna världens riken har blivit vår Herres och hans Kristus och han skall regera i evigheter nas evigheter.

Upp. 10:7.

16. Och de tjugofyra äldste, som satt inför Gud på sina troner, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud

Upp. 4:4f, 5:8.

17. och sade: Vi tackar dig, Herre, Allsmäktige Gud, du som är och som var och som skall komma, för att du har tagit din stora makt och regerar.

Upp. 1:4f, 4:8, 16:5.

18. Och folkslagen* blev vreda, men din vrede har kommit, och tiden då de döda skall dömas, och då du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, de små och de stora, och fördärva dem som fördärvar jorden.

*KXII: hedningarna. Ps. 2:1f.

19. Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbunds ark blev synlig i hans tempel och där kom blixtar, röster och åskdunder, jordbävning och stora hagel.

Upp. 15:5.

12 Kapitlet

Kvinnan och draken. Mikael's strid mot draken.

Och i himlen syntes ett stort tecken: en kvinna klädd i solen och månen under sina fötter och på sitt huvud en krona av tolv stjärnor. 2. Hon är havande och hon ropar i

födslovärkar och barnsnöd.

3. Och ett annat tecken syntes i himlen, och se, en stor röd drake som hade sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor.

4. Hans stjärt drog med sig tredjedelen av himlens stjärnor och kastade ner dem på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda för att han skulle uppsluka hennes barn när hon hade fött det.

5. Hon födde ett gossebarn, som skall regera över alla folkslag* med järnspira. Och hennes barn blev uppryckt till Gud och till hans tron.

*KXII: hedningar.

Ps. 2:9. Upp. 2:27, 19:15.

6. Och kvinnan flydde ut i öknen, där hon har en plats som blivit beredd av Gud, för att hon där skulle föras med föda under ett tusen tvåhundra sextio dagar.

Upp. 11:3.

7. Det blev en strid i himlen: Mikael och hans änglar stred mot draken, och draken och hans änglar stred.

Dan. 10:13f, 12:1. Jud. v. 9.

8. Men de vann inte och deras plats fanns inte mer i himlen.

9. Och den store draken blev utkastad, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, och som bedrar hela världen, han blev nerkastad på jorden, och hans änglar blev också nerkastade med honom.

1 Mos. 3:1-4. Luk. 10:18. Joh. 12:31. Upp. 20:3.

10. Och jag hörde en stark röst, som sade i himlen: Nu har frälsningen och kraften och riket blivit vår Guds och makten hans Kristus, eftersom våra bröders åklagare är nerkastad, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt.

Job 1:9, 2:5. Sak. 3:1. Upp. 11:15.

11. Och de övervann honom för

Lammets blods skull och för sitt vittnesbörds ords skull, och de älskade inte så sitt liv, att de drog sig undan döden.

Rom. 8:33-37.

12. Gläd er därför, ni himlar och ni som bor i dem. Ve dem som bor på jorden och på havet, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att han inte har lång tid kvar.

Ps. 96:11. Jes. 49:13. Upp. 8:13.

13. Och då draken såg att han var kastad till jorden, förföljde han kvinnan som hade fött gossebarnet.

14. Men åt kvinnan gavs den stora örnens två vingar, för att hon skulle flyga ut i öknen till sin plats, där hon får sin föda en tid och tider och en halv tid borta från ormens åsyn.

Dan. 12:7.

15. Och ormen sprutade ut vatten ur sin mun så som en ström efter kvinnan, för att hon skulle föras bort med strömmen.

16. Men jorden hjälpte kvinnan, och öppnade sin mun och uppslukade strömmen, som draken hade sprutat ut ur sin mun.

17. Och draken blev vred på kvinnan och gick bort för att föra krig mot de andra av hennes säd, de som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd.

Joh. 5:10.

18. Och jag* ställde mig på sanden vid havet.

*KXII: han.

13 Kapitlet

De två vilddjuren.

Och jag såg ett vilddjur stiga upp ur havet. Det hade sju huvuden och tio horn, och på sina horn tio kronor och på dess huvuden hädiska namn.

Dan. 7:7. Upp. 17:3f.

2. Vilddjuret som jag såg var likt en panter, dess fötter var som en björns, och dess mun som ett lejons mun. Och draken gav det sin kraft och sin tron och stor makt. Upp. 12:9.

3. Jag såg att ett av dess huvuden var liksom sårat till döds, men dess döds-sår blev läkt. Och hela jorden förundrade sig på vilddjuret. Upp. 17:8.

4. Och de tillbad draken som hade gett vilddjuret makt, och de tillbad vilddjuret, och sade: Vem är lik vilddjuret? Och vem förmår strida mot det? Upp. 18:18.

5. Åt det gavs en mun till att tala stora ord och hädelser och det fick makt att hålla på under fyrtyotvå månader. Dan. 7:8-11, 11:36. Upp. 11:2.

6. Och det öppnade sin mun till att tala hädelse mot Gud, till att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himlen.

7. Och det blev givet åt det att strida mot de heliga och att vinna seger över dem. Och åt det gavs makt över alla stammar och språk och folkslag*.

*KXII: hedningar. Dan. 7:21.

8. Och alla som bor på jorden skall tillbe det, de vilkas namn inte är skrivna i livets bok hos Lammet som har blivit slaktat från världens grundläggning. 2 Mos. 32:33. Fil. 4:3.

Upp. 3:5 17:8, 20:12, 21:27.

9. Den som har öra, han må höra.

Upp. 2:7, 11, 17, 29.

10. Den som för till fångenskap, skall gå i fångenskap. Den som dödar med svärd, måste dödas med svärd. Här är de heligas tålmod och tro.

1 Mos. 9:6. Jes. 33:1. Matt. 26:52. Upp. 14:12.

11. Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden, och det hade två horn liksom ett lamm, och det talade som en drake.

12. Det utövar det första vilddjurets hela makt inför det, och det får jorden och dem som bor på den att tillbe det första vilddjuret, vars döds-sår blev läkt. Upp. 19:20.

13. Och det gör stora tecken, så att det också låter eld falla ner från himlen på jorden inför människornas åsyn. Matt. 24:24. 2 Thess. 2:9. Upp. 16:14.

14. Det bedrar dem som bor på jorden för de teckens skull, vilka gavs åt det att göra inför vilddjuret, och säger till dem som bor på jorden att göra en avbild åt vilddjuret, som var sårat av svärd men blev levande.

5 Mos. 13:1.

15. Och det blev givet åt det att ge ande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild också skulle tala och göra så, att alla som inte tillbad vilddjurets bild skulle dödas.

16. Och det gör så, att alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, tar ett märke på sin högra hand eller på sina pannor,

17. för att ingen skall kunna köpa eller sälja, utom den som har märket eller vilddjurets namn eller dess namns tal. Upp. 14:9-11.

18. Här är visheten. Den som har förstånd kan räkna ut vilddjurets tal, för det är en människas tal och dess tal är sexhundrasextiosex.

Upp. 15:2, 17:9.

14 Kapitel

Lammet med de tecknade på Sions berg.

Ängeln med det eviga evangeliet. Stora straffdomar förkunnas. Babels fall.

Och jag såg, och se, ett Lamm stod på Sions berg och tillsam-

mans med det etthundrafyrtiofyra tusen, som hade hans Faders namn skrivet på sina pannor. Upp. 7:4.

2. Och jag hörde ett ljud från himlen såsom bruset av stora vatten och såsom dån av stark åska, och ljudet som jag hörde var som när harpospelare spelade på sina harpor.

Upp. 1:15, 5:8, 19:6.

3. De sjöng liksom en ny sång inför tronen och inför de fyra varelserna och inför de äldste, och ingen kunde lära sig den sången, utom de etthundrafyrtiofyra tusen, som är köpta från jorden. Upp. 5:9.

4. Dessa är de som inte har befläckt sig med kvinnor, för de är jungfrur. Dessa är de som följer Lammet vart det än går. Dessa är köpta från människorna till en förstling åt Gud och Lammet. 1 Kor. 6:20. 2 Kor. 11:2. Upp. 3:4.

5. I deras mun har inget svek blivit funnet ty de är ostraffliga inför Guds tron. Ps. 32:2. Sef. 3:13. Ef. 5:27.

6. Och jag såg en annan ängel flyga mitt i himlen. Han hade ett evigt evangelium, som han skulle förkunna för dem som bor på jorden, för alla folkslag*, stammar, språk och länder.

*KXII: hedningar.

7. Han sade med hög röst: Frukt Gud och ge honom ära, ty stunden har kommit för hans dom. Och tillbed honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna!

1 Mos. 1:1. Ps. 33:6, 124:8, 146:6.

Apg. 14:15, 17:24.

8. En annan ängel följde efter och sade: Fallet, fallet är den stora staden Babylon, för hon har gett alla folkslag att dricka av sin otukts vredes vin. Jes. 21:9. Jer. 51:8. Upp. 18:2f.

9. Och en tredje ängel följde efter dem och sade med hög röst: Om någon

tillber vilddjuret och dess bild och tar dess tecken på sin panna eller på sin hand,

10. så skall också han få dricka av Guds vredes vin, som är hällt oblandat i hans vredes kalk*, och han skall bli plågad med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.

*bågare. Ps. 75:9. Jes. 34:10, 51:17.

Jer. 25:15. Upp. 16:19, 19:3, 19:20.

11. Och röken av deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter, och de har ingen ro varken dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild, eller som tar dess namns märke.

Upp. 20:10.

12. Här är de heligas tålmod. Här är de som håller Guds bud och Jesu tro.

13. Och jag hörde en röst från himlen säga till mig: Skriv: Saliga är de döda som dör i Herren härefter. Ja, säger Anden, de skall vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följer efter dem. 1 Kor. 15:18. 1 Thess. 4:14.

14. Och jag såg, och se, en vit sky och på skyn satt en som var lik Människosonen, och han hade på sitt huvud en guldkrona och i sin hand en vass lie. Hes. 1:26. Dan. 7:13. Upp. 1:13.

15. Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till den som satt på skyn: Hugg till med din lie och skörda, ty skördetiden har kommit för dig, för skörden på jorden har blivit mogen.

Joel 3:13. Matt. 13:39.

16. Och han som satt på skyn högg till med sin lie på jorden, och jorden blev skördad.

17. Och en annan ängel kom ut från templet, som är i himlen och han hade också en vass lie.

18. Och en annan ängel kom ut från

altaret. Han hade makt över elden, och han ropade med hög röst till honom som hade den vassa lien, och sade: Hugg till med din vassa lie, och skörda druvklasarna på jorden, för dess druvor är mogna.

19. Och ängeln högg till med sin lie på jorden och avbärgade jordens vinträd och kastade dem i Guds vredes stora vinpress.

Upp. 19:15.

20. Och vinpressen blev trampad utanför staden, och blod kom ut från vinpressen ända upp till betslen på hästarna, på en sträcka av ettusen sexhundra stadier*.

*en stadie motsvarar ca 190 m.
Jes. 63:3. Klag. 1:15.

15 Kapitlet

Sju änglar med de sju sista plågorna. Mose och Lammets sång.

Och jag såg ett annat tecken i himlen, stort och förunderligt: sju änglar, som hade de sju sista plågorna, ty med dem är Guds vrede fullbordad.

Upp. 11:14.

2. Och jag såg liksom ett glashav, blandat med eld, och dem som hade vunnit seger över vilddjuret och dess bild, dess märke och dess namns tal, stå på glashavet och de hade Guds harpor.

Upp. 4:6.

3. De sjöng Mose, Guds tjänares, sång och Lammets sång, och sade: Stora och underbara är dina verk, Herre Gud, du Allsmäktige. Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du de heligas kung. Ps. 111:2, 139:14, 145:17. Upp. 16:7.

4. Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Ty endast du är helig, och alla folkslag* skall komma

och tillbe inför dig, för dina domar har blivit uppenbarade.

*KXII: hedningar.

Jer. 10:7. Jes. 66:23.

5. Sedan såg jag, och se, vittnesbördets tabernakels tempel blev öppnat i himlen.

Upp. 11:19.

6. Och de sju änglarna, som hade de sju plågorna, kom ut ur templet, klädda i rent skinande linne och omgjordade kring bröstet med gyllene bälten,

Upp. 1:13.

7. Och ett av de fyra varelserna gav de sju änglarna sju gyllene skålar, fulla av Guds vrede, hans som lever i evigheternas evigheter.

8. Och templet blev uppfyllt av rök från Guds härlighet och från hans kraft, och ingen kunde gå in i templet förrän de sju plågor, som de sju änglarna hade, var fullbordade.

2 Mos. 40:34. 1 Kon. 8:10. Jes. 6:4.

16 Kapitlet

De sju änglarna utgjuter Guds vredesskålar.

Och jag hörde en stark röst från templet säga till de sju änglarna: Gå och utjut Guds vredesskålar på jorden.

2. Och den förste ängeln gick bort och utgöt sin skål på jorden, och det blev ett ont och elakartat sår på de människor som hade vilddjurets märke och på dem som tillbad dess bild.

2 Mos. 9:9f, Upp. 13:14-17.

3. Den andre ängeln utgöt sin skål i havet och det blev som blodet av en död och allt liv i havet dog.

2 Mos. 7:17-20.

4. Den tredje ängeln utgöt sin skål i älvarna och i vattenkällorna och de blev till blod.

5. Och jag hörde vattnens* ängel säga: Rättfärdig är du Herre, som är och som var, du Helige, som har dömt så.

*"vattnens" saknas i KXII.

Upp. 1:4-8, 4:8, 11:17.

6. Ty de har utgjutit heliga mäns och profeters blod och blod har du också gett dem att dricka, ty det är de värda.

Matt. 23:34.

7. Och jag hörde en annan ängel säga från altaret: Ja, Herre Gud, du Allsmåttige, sanna och rätta är dina dommar.

Upp. 15:3.

8. Och den fjärde ängeln utgöt sin skål över solen och det blev givet åt den att bränna människorna med eld.

9. Människorna blev brända av stark hetta, men de hädade Guds namn, han som hade makten över dessa plågor och omvände* sig inte, så att de gav honom ära.

*KXII: gjorde ingen syndabättring. Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade.

10. Och den femte ängeln utgöt sin skål över vildjurets tron och dess rike blev förmörkat och de bet sönder sina tungor för värkens skull.

11. De hädade Gud i himlen för sin värks och sina sårs skull, men omvände* sig inte från sina gärningar.

*KXII: bättrade.

Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade.

12. Och den sjätte ängeln utgöt sin skål över den stora floden Eufrat och dess vatten torkade ut, för att vägen skulle beredas för kungarna från östern.

13. Och jag såg tre orena andar som liknade paddor gå ut ur drakens mun och vildjurets mun och den falske profetens mun.

14. Ty de är onda andar* som gör tecken, och som går ut till jorden och hela världens kungar, för att samla dem till strid på Guds den Allsmåttiges stora dag. *KXII: djävulens. 2 Thess. 2:9. Upp. 13:13.

15. Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och de får se hans skam.

Matt. 24:44.

Luk. 12:39. 1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 3:3f.

16. Och han församlade dem till den plats som på hebreiska heter Armageddon.

17. Och den sjunde ängeln utgjöt sin skål i luften och en stark röst kom ut från templet i himlen, från tronen, som sade: Det har skett.

Upp. 21:6.

18. Och det kom då och åska och blixtar och en stor jordbävning, en så stor jordbävning, att något liknande inte hade förekommit sedan människorna blev till på jorden.

Upp. 8:5.

19. Och den stora staden delades i tre delar, och folkens städer föll, och det stora Babylon kom i åminnelse inför Gud, så att han räckte det kalcken* med sin förtörnelses vredes vin.

*bågaren. Jes. 51:22-23. Jer. 25:15-16.

Upp. 14:8-10, 18:5.

20. Och alla öar flydde och bergen fanns inte mer.

Upp. 6:14.

21. Och stora hagel, tunga som en talent*, föll ner från himlen på människorna, och människorna hädade Gud för plågan av haglet, ty den plågan var mycket stor.

*En talent vägde ungefär 30 kg. Upp. 11:19.

17 Kapitlet

Skökan på vildjuret. Lammets seger.

Och en av de sju änglarna som hade de sju skålarna kom och talade med mig och sade till mig: Kom, jag vill visa dig domen över den stora skökan som sitter på de många vattnen.

Nah. 3:4.

2. Med vilken kungarna på jorden har bedrivit otukt och av hennes otukts vin har de som bor på jorden blivit druckna. Jer. 51:7. Upp. 14:8, 18:3f.

3. Och han förde mig i anden ut i en öken, och där såg jag en kvinna som satt på ett scharlakansrött vilddjur, som var fullt med hädiska namn och hade sju huvuden och tio horn.

Upp. 13:1.

4. Kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och smyckad med guld, ädla stenar och pärlor, och i sin hand hade hon en gyllene kalk*, full av styggelser och hennes otukts orenlighet. *bägare. Upp. 18:16.

5. På hennes panna var skrivet ett namn: Hemlighet, det stora Babylon, modern till skökorna och till styggelserna på jorden. 2 Thess. 2:7.

6. Och jag såg kvinnan vara drucken av de heligas blod och av Jesu vittens blod, och jag förundrade mig mycket då jag såg henne. Upp. 18:24.

7. Men ängeln sade till mig: Varför förundrar du dig? Jag skall säga dig hemligheten om denna kvinna och om vilddjuret som bär henne och har de sju huvudena och de tio hornen.

8. Vilddjuret som du har sett, det har varit och är inte mer, men det skall stiga upp ur avgrunden och skall sedan gå till fördärvet. Och de som bor på jorden skall förundra sig, de vilkas namn inte från världens begynnelse är skrivna i livets bok, då de ser vilddjuret som har varit och inte är, och som ändå är.

2 Mos. 32:32. Fil. 4:3. Upp. 3:5, 13:3, 20:12.

9. Och här är det sinne, som har visdom. De sju huvudena är sju berg, som kvinnan sitter på, och de är sju kungar. Upp. 13:18.

10. Fem har fallit, en är och den andre har ännu inte kommit, och när han kommer, skall han inte bli kvar länge.

11. Och vilddjuret som har varit och inte är, han är den åttonde och en av de sju, och går till förtappelse.

12. Och de tio horn som du har sett, de är tio kungar som ännu inte har fått något rike, men som för en stund skall få makt som kungar tillsammans med vilddjuret. Dan. 7:20.

13. Dessa har alla ett och samma sinne och skall ge sin kraft och makt åt vilddjuret.

14. De skall strida med Lammet men Lammet skall övervinna dem, ty Han är herrarnas Herre och konungarnas Konung och med honom är de kallade, utvalda och trogna.

1 Tim. 6:15. Upp. 16:14, 19:16.

15. Han sade till mig: Vattnen som du har sett, där skökan sitter på, är länder och skaror och folkslag* och språk. *KXII: hedningar Jes. 8:7.

16. Och de tio horn som du har sett på vilddjuret, de skall hata skökan och göra henne öde och naken, och de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Upp. 18:8.

17. Ty Gud har i deras hjärtan ingett dem viljan att utföra hans avsikt, samt att göra enligt en och samma mening och att ge sitt rike åt vilddjuret, till dess Guds ord har blivit fullbordat.

Upp. 16:16.

18. Och kvinnan som du har sett, är den stora staden som har herraväldet över jordens kungar.

18 Kapitlet

Babylons fall.

Sedan såg jag en annan ängel komma ner från himlen, som hade stor makt och jorden blev upplyst av hans härlighet.

2. Och han ropade kraftigt med hög röst, och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon. Det har blivit en bönning för onda andar* och ett tillhåll för alla orena andar och ett tillhåll för alla orena och avskyvärda fåglar.

*KXII: djävlar.

Jes. 13:21, 21:9, 34:11-14. Jer. 50:39, 51:8f.

3. Ty alla folk* har druckit av hennes otukts vredesvin och kungarna på jorden har bedrivit otukt med henne, och köpmännen på jorden har blivit rika genom makten från hennes överflöd**.

KXII: *hedningar. **stora vällust.

Upp. 14:8, 17:2.

4. Och jag hörde en annan röst från himlen som sade: Ni, mitt folk, gå ut från henne, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder, och för att ni inte skall få del av hennes plågor.

1 Mos. 19:12. Jes. 48:20, 52:11.

Jer. 50:8, 51:6f. 2 Kor. 6:17.

5. Ty hennes synder räcker ända upp i himlen och Gud har kommit ihåg hennes orättfärdigheter. Upp. 16:19.

6. Betala tillbaka åt henne såsom hon har betalat er, och ge henne dubbelt igen för hennes gärningar. Blanda i dubbelt åt henne i samma kalk* som hon blandade.

*bägare.

Ps. 137:8. Jer. 50:15. Upp. 14:10.

7. Så mycket hon har ärat sig själv och levit i överflöd*, så mycket plåga och sorg skall ni ge åt henne. För hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som en drottning och jag är inte änka och jag skall aldrig se någon sorg.

*KXII: vällust. Jes. 47:8.

8. Därför skall hennes plågor komma på en dag, död, sorg och hunger, och hon skall bli uppbränd i eld. Ty stark är Herren Gud som skall döma henne.

² Thess. 2:8. Upp. 17:16.

9. Och jordens kungar skall gråta och beklaga sig över henne, de som har levit i otukt med henne och levit i överflöd*, när de får se röken från hennes brand.

*KXII: vällust.

Hes. 26:16. Upp. 17:2.

10. De skall stå långt ifrån, av fruktan för hennes plåga och säga: Ve, ve, den stora staden Babylon, den starka staden! Ty på en enda stund har din dom kommit.

Jes. 21:9.

11. Köpmännen på jorden skall gråta och sörja över henne, därför att ingen mer köper deras varor:

Hes. 27:36.

12. guld och silver, ädla stenar och pärlor, fint linne* och purpur, silke och scharlakan, och alla slags välluktande träslag, och alla slags föremål av elfenben*, och alla slags föremål av dyrbaraste trä, av koppar, järn och marmor,

*"fint linne" och "alla slags föremål av elfenben" saknas i KXII.

13. och kanel och kryddor, salva och rökelse, vin och olja, fint mjöl och vete, boskap och får, hästar och vagnar, människors kroppar och själar.

Hes. 27:13.

14. Och den frukt som din själ hade begär till har försvunnit från dig, och all prakt och glans har gått förlorad för dig, och du skall aldrig mer finna den.

15. Köpmännen som hade dessa varor och som blivit rika genom henne, de skall stå långt ifrån, av fruktan för hennes plåga, gråtande och sörjande, 16. och säga: Ve, ve den stora staden, som var klädd i fint linne* och purpur och scharlakan, och som var

smyckad med guld och ädla stenar och pärlor. *KXII: silke. Upp. 17:4.

17. Ty på en enda stund har denna stora rikedom blivit ödelagd. Och alla skeppare och alla de som vistas på skepp, och sjömän och alla som har sitt arbete på havet, stod långt ifrån

Jes. 23:14. Hes. 27:29.

18. och ropade, då de såg röken av hennes brand och sade: Var finns den stora stadens like? Jes. 34:10. Upp. 13:4.

19. Och de kastade jord på sina huvuden och ropade, gråtande och sörjande, och sade: Ve, ve den stora staden, i vilken alla de som hade skepp på havet blev rika av hennes dyrbarheter, ty på en enda stund har den nu blivit öde.

Jos. 7:6. Job 2:12.

20. Fröjda dig över henne du himmel och ni heliga apostlar och profeter, ty Gud har dömt er dom över henne.

Jes. 44:23, 49:13. Jer. 51:48. Upp. 19:2.

21. Och en väldig* ängel tog upp en sten, lik en stor kvarnsten, och kastade den i havet och sade: Med sådan hast skall Babylon, den stora staden, störtas ner och skall aldrig mer bli funnen.

*KXII: stark. Jer. 51:64.

22. Och ljudet av harpospelare, sångare, flöjtspelare och basunblåsare skall aldrig mer höras i dig, och ingen hantverkare av något slag skall mer finnas i dig, och ljudet av en kvarn skall aldrig mer höras i dig.

Jes. 24:8. Jer. 25:10. Hes. 26:13.

23. Och ljus från en ljusstake skall aldrig mer lysa i dig, och brudgums och bruds röst skall aldrig mer höras i dig, ty dina köpmän var furstar på jorden, och genom din trolldom blev alla folk* vilseförda.

*KXII: hedningarna.

Jes. 23:8. Jer. 7:34, 16:9, 25:10.

24. I henne blev profeters och heliga

mäns blod funnet och av alla dem som blivit slaktade på jorden. Upp. 17:6.

19 Kapitel

Guds lov för Babylons fall och Lammets bröllop. Kristi strid och seger.

Sedan hörde jag en stark röst av en stor skara i himlen, som sade: Halleluja! Frälsningen och äran och priset och makten tillhör Herren vår Gud.

Upp. 7:10.

2. Ty hans domar är sanna och rätta, för han har dömt den stora skökan, som med sin otukt har fördärvat jorden och han har utkrävt hämnd för sina tjänares blod ur hennes hand.

5 Mos. 32:43. Upp. 16:7, 18:20.

3. Och åter sade de: Halleluja! Och röken från henne stiger upp i evigheternas evigheter.

Jes. 34:10. Upp. 14:11, 18:9f.

4. De tjugofyra äldste och de fyra varelserna föll ner och tillbad Gud, som satt på tronen och sade: Amen! Halleluja!

Upp. 4:4.

5. Och från tronen kom en röst som sade: Lova vår Gud, ni alla hans tjänare och ni som fruktar honom, både små och stora.

6. Och jag hörde liksom en röst av en stor skara och liksom ljudet av många vatten och liksom ljudet av starkt åskdunder, som sade: Halleluja! Ty Herren Gud, den Allsmäktige, har intagit riket. Upp. 11:15-17, 12:10.

7. Låt oss glädjas och fröjdas och ge honom äran, för Lammets bröllop har kommit och hans hustru har gjort sig redo.

Matt. 22:2, 25:10.

8. Och åt henne blev givet att kläda sig i fint linne*, rent och skinande,

för det fina linnet är de heligas rättfärdighet.

*KXII: silke.

Ps. 45:14-15. Hes. 16:10.

9. Och han sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid. Och han sade till mig: Dessa ord är sanna Guds ord.

Luk. 14:16.

10. Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom, men han sade till mig: Se till att du inte gör det. Jag är medtjänare till dig och dina bröder, de som har Jesus vittnesbörd. Tillbed Gud, ty Jesu vittnesbörd är profetians ande.

Apg. 10:26, 14:15. Upp. 22:8-9.

11. Och jag såg himlen öppen och se, en vit häst och den som satt på den heter Trofast och Sannfärdig, och han dömer och strider med rättfärdighet.

Upp. 3:14, 6:2.

12. Hans ögon var som eldslågor och på hans huvud var många kronor. Han hade ett namn skrivet, som ingen känner utom han själv. Upp. 1:14, 2:18.

13. Han var klädd i en klädnad, som var bestänkt med blod och hans namn är Guds Ord. Jes. 63:2. Joh. 1:1. I Joh. 1:1.

14. Och härarna i himlen följde honom på vita hästar, klädda i vitt och rent linne*.

*KXII: silke.

Matt. 28:3. Upp. 4:4.

15. Och ut ur hans mun kom ett skarpt* svärd, för att han med det skulle slå folken**. Han skall regera dem med järnspira. Och han trampar vinpressen med Guds den Allsmåktiges förtörnelse och vrede.

*KXII tillägger: tveeggat.

**KXII: hedningarna.

Ps. 2:9, 76:13. Jes. 11:4, 63:2. 2 Thess. 2:8.

Upp. 1:16, 2:16f, 12:5, 14:19-20.

16. Och han har ett namn skrivet på sina kläder och på sin höft: Konungarnas Konung och Herrarnas Herre.

1 Tim. 6:15. Upp. 17:14.

17. Och jag såg en ängel stå i solen, och han ropade med hög röst och sade till alla fåglarna, som flyger under himlen: Kom och församla er till den stora Gudens måltid,

Jer. 12:9. Hes. 39:17.

18. för att ni skall få äta kungars kött och befälhavares kött och mäktiga mäns kött och hästars kött och av dem som sitter på dem, och kött av alla fria och slavar och små och stora.

19. Och jag såg vildjuret och jordens kungar och deras härar församlade till att föra krig med honom, som satt på hästen och med hans här.

20. Och vildjuret blev gripet tillsammans med den falske profeten, som hade gjort tecken inför honom, med vilka han bedrog dem som tog vildjurets märke och dem som tillbad dess bild. Dessa två blev levande kastade i den brinnande sjön, som brinner med svavel.

5 Mos. 13:1. Dan. 7:11. Matt. 24:24.

Upp. 13:12, 14:10, 20:10.

21. Och de andra dödades med hans svärd, som satt på hästen, det som gick ut ur hans mun och alla fåglarna blev mättade av deras kött.

20 Kapitlet

Satan blir bunden i tusen år. De troende regerar med Kristus. Satan åter lös. Domen.

Och jag såg en ängel komma ner från himlen, han hade nyckeln till avgrunden och en stor kedja i sin hand.

Upp. 1:18.

2. Och han grep draken, den gamle ormen, som är Djävulen och Satan och band honom för tusen år.

2 Petr. 2:4. Upp. 12:9.

3. Och kastade honom i avgrunden och låste igen om honom och förseglade den över honom, så att han inte mer skulle bedra folken*, förrän de tusen åren var fullbordade. Därefter måste han släppas lös för en kort tid.

*KXII: hedningarna.

4. Och jag såg troner och de satt på dem, och åt dem blev givet att hålla dom. Och jag såg deras själar, som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörds och för Guds ords skull, och de som inte hade tillbett vild djuret eller dess bild och inte hade tagit märket på sin panna eller sin hand. Och de levde och regerade med Kristus i tusen år.

Dan. 7:9. Matt. 19:28. Luk. 22:30. Rom. 8:17.

1 Kor. 6:2-3. 2 Tim. 2:12. Upp. 6:9-11.

5. Men de andra döda fick inte liv igen, förrän de tusen åren hade blivit fullbordade. Detta är den första uppståndelsen.

6. Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden ingen makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster, och skall regera med honom i tusen år.

7. Och när de tusen åren har blivit fullbordade, skall Satan släppas lös ur sitt fängelse,

8. och han skall gå ut för att bedra folken, vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, för att församla dem till strid, och deras antal är som sanden i havet.

*KXII: hedningarna.

Hes. 38:2, 39:1. Upp. 16:14.

9. De drog upp över jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Och ner från himlen föll eld från Gud och förtärde dem.

Dan. 7:11.

10. Och Djävulen som hade bedragit

dem blev kastad i sjön av eld och sva-vel, där vild djuret och den falske profeten var. Och de skall plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

Upp. 14:10-11, 19:20.

11. Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns inte plats för dem.

12. Och jag såg de döda, stora och små, stå inför Gud och böcker blev öppnade och en annan bok blev öppnad, som är livets bok. Och de döda blev dömda enligt det som var skrivet i böckerna, efter sina gärningar.

2 Mos. 32:32. Ps. 62:13, 69:29. Jer. 17:10, 32:19. Dan. 7:10. Matt. 16:27. Rom. 2:6, 14:12.

2 Kor. 5:10. Gal. 6:5. Fil. 4:3. Upp. 2:23, 3:5, 13:8, 21:27, 22:12.

13. Och havet gav igen de döda, som var i det, och döden och dödsriket* gav igen de döda som var i dem, och de blev dömda var och en efter sina gärningar.

*KXII: helvetet.

14. Och döden och dödsriket* blev kastade i den brinnande sjön. Detta är den andra döden.

*KXII: helvetet.

1 Kor. 15:26, 54-55. Upp. 2:11.

15. Och den som inte fanns skriven i livets bok, blev kastad i den brinnande sjön.

21 Kapitlet

En ny himmel och en ny jord. Det nya Jerusalems härlighet.

Och jag såg en ny himmel och en ny jord, ty den första himlen och den första jorden var förgångna och havet fanns inte mer.

Jes. 65:17, 66:22. 2 Petr. 3:13.

2. Och jag Johannes, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner

från himlen, från Gud, redo så som en brud som är prydd för sin man.

2 Kor. 11:2. Gal. 4:26.

Hebr. 11:10, 12:22, 13:14.

3. Och jag hörde en stark röst från himlen säga: Se, Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo hos dem, och de skall vara hans folk och Gud själv, deras Gud, skall vara med dem.

Heb. 43:7.

4. Och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon. Och döden skall inte vara mer, inte heller sorg, inte heller rop, inte heller någon plåga skall vara mer, ty det första är förgånget.

Jes. 25:8, 35:10. 1 Kor. 15:26, 54. Upp. 7:17.

5. Och han som satt på tronen, sade: Se, jag gör allting nytt. Och han sade till mig: Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna.

Jes. 43:19. 2 Kor. 5:17. Upp. 19:9.

6. Och han sade till mig: Det är gjort. Jag är A och O*, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag ge av livets vattenkälla för intet**.

*A och O dvs Alfa och Omega, som är första och sista bokstaven i det grekiska alfabetet.

**oförskyllt, som gåva.

Jes. 12:3, 41:4, 44:6, 55:1.

Joh. 4:10-14, 7:37. Upp. 1:8f, 22:13f.

7. Den som vinner seger skall ärva allt detta, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son.

Sak. 8:8. Hebr. 8:10.

8. Men de fega, otrogna och avskyrvärda, och mördare, otuktiga, trollkarlar, avgudadyrkare och alla lögnare, de skall få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel, som är den andra döden.

1 Kor. 6:9. Gal. 5:21.

Ef. 5:5. 1 Tim. 1:9. Upp. 20:14-15, 22:15.

9. Och till mig kom en av de sju änglar, som hade de sju skålarna fulla med de sju sista plågorna, och han talade till mig och sade: Kom, jag vill

visa dig bruden, Lammets hustru.

Upp. 15:1, 19:7.

10. Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den stora staden, det heliga Jerusalem, som kom ner från himlen, från Gud

Hebr. 12:22, 13:14.

11. och den hade Guds härlighet, och dess ljus var som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis.

12. Den hade en stor och hög mur med tolv portar, och vid portarna tolv änglar och namnen på Israels söners tolv stammar var skrivna där.

Heb. 48:31.

13. I öster var tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar.

14. Stadsmuren hade tolv grundvalar och på dem stod namnen på Lammets tolv apostlar.

Matt. 16:18. Ef. 2:19-20.

15. Och han som talade med mig, hade ett gyllene rör, för att mäta staden och dess portar och dess mur.

Heb. 40:3. Sak. 2:1.

16. Staden ligger i fyrkant och dess längd är lika stor som bredden. Och han mätte staden med röret, tolv tusen stadier*, dess längd och bredd och höjd är lika.

*En grekisk stadie var 192 meter.

17. Han mätte också dess mur, ett-hundrafyrtiofyra alnar* efter människors mått, som också är en ängels.

*En grekisk aln är något kortare än en halv meter.

18. Dess mur var byggd av jaspis, och staden av rent guld, likt rent glas.

19. Stadsmurens grundvalar var prydda med alla slags dyrbara stenar. Den första grundvalen var en jaspis, den andra en safir, den tredje en kalcedon, den fjärde en smaragd,

20. den femte en sardonyx, den sjätte

en sarder*, den sjunde en krysolit, den åttonde en beryll, den nionde en topas, den tionde en krysolit, den elfte en hyacint och den tolfte en ametist.

*Karneol.

21. De tolv portarna var tolv pärlor. Var port för sig var av en pärla. Och stadens gata var av rent guld, så som genomskinligt glas.

22. Jag såg inget tempel i den, ty Herren Gud, den Allsmåktige och Lammet, är dess tempel.

23. Staden behöver inte sol eller måne, för att få ljus, ty Guds härlighet upplyser den och dess ljus är Lammet.

Jes. 60:19. Sak. 14:7. Upp. 22:5.

24. Och folken* som blivit frälsta skall vandra i dess ljus och kungarna på jorden skall föra sin härlighet och ära in i den. *KXII: hedningarna. Jes. 60:3f.

25. Dess portar skall aldrig stängas om dagen, ty natt skall inte vara där.

Jes. 60:11f.

26. Och de skall föra folkens* härlighet och ära in i den.

*KXII: hedningarna. Jes. 66:12.

27. Och aldrig någonsin skall något orent komma in i den eller någon som gör styggelse eller ljuger, utan de som är skrivna i livets bok hos Lammet.

2 Mos. 32:32. Ps. 69:29. Jes. 35:8. Joel 3:17.

Fil. 4:3. Upp. 3:5, 13:8, 20:12, 22:15.

22 Kapitlet

*Floden med livets vatten. Livets träd.
Kristi snara ankomst. Profetians ord
i denna bok.*

Och han visade mig en ren flod med livets vatten, klar såsom kristall. Den går ut från Guds och Lammets tron.

Hes. 47:1. Sak. 14:8.

2. Mitt på stadens gata och på båda

sidor om floden står livets träd, som bär tolv skördar. Varje månad bär det frukt, och trädets löv tjänar till folkens* helande.

*KXII: hedningarna.

1 Mos. 2:9. Hes. 47:12. Upp. 2:7.

3. Och ingen förbannelse skall finnas mer, utan Guds och Lammets tron skall vara i den och hans tjänare skall tjäna honom.

Sak. 14:11.

4. Och de skall se hans ansikte och hans namn skall vara på deras pannor.

Matt. 5:8. 1 Kor. 13:12. 1 Joh. 3:2. Upp. 3:12.

5. Natt skall inte vara mer och de behöver ingen lampa, inte heller solens ljus, ty Herren Gud lyser över dem och de skall regera i evigheternas evigheter.

Ps. 36:10. Jes. 60:19-20.

Sak. 14:6-7. Upp. 21:23.

6. Han sade till mig: Dessa ord är trovärdiga och sanna. Och Herren, de heliga profeternas Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart måste ske.

Upp. 1:1, 19:9, 21:5.

7. Se, jag kommer snart. Salig är den som håller profetians ord i denna bok.

Upp. 1:3, 3:11.

8. Jag, Johannes, är den som hörde och såg detta. Och när jag hade hört och sett det, föll jag ner för att tillbe framför fötterna på den ängel som visade mig detta.

9. Men han sade till mig: Se till, att du inte gör det! Ty jag är medtjänare till dig och till dina bröder, profeterna, och till dem som håller orden i denna bok. Tillbed Gud!

Apk. 10:26, 14:14-15. Upp. 19:10.

10. Och han sade till mig: Försegla inte profetians ord i denna bok, ty tiden är nära.

Dan. 8:26, 12:4. Upp. 1:3.

11. Den som gör orätt han fortsätter att göra orätt, och den som är oren han fortsätter att orena sig. Och den som är rättfärdig han fortsätter att

vara rättfärdig och den som är helig han fortsätter att vara helig.

2 Tim. 3:13.

12. Och se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge åt var och en, efter hans gärning.

Jes. 40:10, 62:11. Upp. 20:12.

13. Jag är A och O*, begynnelsen och änden, den förste och den siste.

*A och O dvs Alfa och Omega, som är den första och sista bokstaven i det grekiska alfabetet.

Jes. 41:4, 44:6, 48:12. Upp. 1:4-11, 21:6.

14. Saliga är de som håller hans bud, för att de skall få rätt till livets träd och få gå in genom portarna i staden.

1 Joh. 3:23.

15. Men utanför är hundarna och trollkarlarna och de otuktiga och mördarna och avgudadyrkarna och alla de som älskar och gör lögn.

1 Kor. 6:10. Ef. 5:5. Fil. 3:2.

Kol. 3:5-6. Upp. 21:8f.

16. Jag, Jesus, har sänt min ängel för att han skulle vittna för er om dessa ting i församlingarna. Jag är Davids rot och ättling, den klara morgonstjärnan.

4 Mos. 24:17. Jes. 11:10.

Rom. 15:12. 2 Petr. 1:19. Upp. 1:1. Upp. 5:5.

17. Och Anden och bruden säger: Kom. Och den som hör det, han säger: Kom! Och den som törstar skall komma, och den som vill får ta av livets vatten för intet*.

*oförskyllt, som gåva.

Jes. 55:1. Joh. 7:37. Upp. 21:6.

18. För jag vittnar för var och en som hör profetians ord i denna bok: Om någon lägger något till dem, så skall Gud på honom lägga de plågor, som är skrivna i denna bok.

5 Mos. 4:2. Ords. 30:6.

19. Och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, så skall Gud ta bort hans del från livets bok och från den heliga staden och från det som är skrivet i denna bok.

2 Mos. 32:33. Ps. 69:29.

Upp. 3:5, 13:8, 17:8, 20:12, 21:27.

20. Han som vittnar detta säger: Ja, jag kommer snart. Amen. Ja, kom, Herre Jesu!

21. Vår Herres, Jesu Kristi, nåd vare med er alla. Amen.